

ประสิทธิผลของการฝึกแซโดอิ่งต่อการเรียนรู้เสียงสูงต่ำของผู้เรียนชาวไทย

ยุพกา พุกขิม่า
ภาควิชาภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์

2/09/58

1

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

- การออกเสียงภาษาญี่ปุ่นอย่างเป็นทางการ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้เสียงสูงต่ำ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับทำนองเสียง
- ผู้สอนควรกระตุ้นหรือสอนด้วยวิธีใด เพื่อให้การเรียนรู้เสียงสูงต่ำเป็นไปอย่างเป็นทางการ
- การฝึกแบบแซโดอิ่ง ให้ผลดีต่อการเรียนรู้เสียงสูงต่ำภาษาญี่ปุ่นเพียงใด ?

2/09/58

2

แซโดอิ่งหมายถึง

แซโดอิ่ง (Shadowing) คือเทคนิคการฝึกพูดเสียงที่ได้ยินซ้ำในทันทีโดยไม่รอให้จบประโยค ซึ่งเป็นเทคนิคขั้นพื้นฐานของการฝึกสำเนาคณิต (2554ข.) ได้ใช้วิธีหลักๆ 3 วิธีในการฝึกแซโดอิ่งได้แก่

1. **script shadowing** หมายถึง การฟังเสียงพร้อมกับอ่านออกเสียงตามสคริปต์เพื่อความถูกต้องของการออกเสียง
2. **prosody shadowing** หมายถึง การฟังเสียงต้นแบบและพูดตามในทันทีโดยพยายามไม่ดูสคริปต์ และเลียนเสียงให้เหมือนที่สุดทั้งความเร็ว ทำนองเสียง การเน้นเสียง จังหวะการพูด เพื่อพัฒนาการพูดให้คล่องแคล่ว
3. **content shadowing** หมายถึง การฟังเสียงโดยคำนึงถึงความหมายเป็นหลัก และพูดตามในทันทีโดยไม่ดูสคริปต์ (ทัศนีย์, 2554ข : 70)

2/09/58

3

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- Toda (2006) พบว่า แซโดอิ่งเป็นเทคนิคที่ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จด้านการออกเสียงใช้ฝึกออกเสียง เทคนิคนี้จึงได้รับความสนใจศึกษาอย่างกว้างขวาง เกี่ยวกับประสิทธิผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดและการออกเสียง
- Karasawa (2010) ได้ศึกษาว่าการฝึกแซโดอิ่งส่งผลให้การออกเสียงของผู้เรียนชาวไทย เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร และพบว่าในด้านเสียงสูงต่ำนั้น อัตราการออกเสียงผิดพลาด
- Ohkubo et al. (2013) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อศึกษาว่าเทคนิคการฝึกแซโดอิ่งช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เสียงสูงต่ำมากน้อยเพียงใด พบว่าหลังการฝึกแซโดอิ่ง อัตราการออกเสียงสูงต่ำได้อย่างถูกต้องเพิ่มขึ้นในผู้เรียนทุกระดับ (ต้น ต้น-กลาง กลาง-สูง)

2/09/58

4

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

- ๐ ทศนีย์ (2554ก.) ได้ศึกษาผลการฝึกแก้ไขโดอิ่งต่อทักษะการพูดด้านความเร็วและความถูกต้อง พบว่าเทคนิคแก้ไขโดอิ่งช่วยให้ผู้เรียนพูดได้เร็วและคล่องขึ้น ผู้ฝึกเชื่อว่าการฝึกแก้ไขโดอิ่งช่วยให้สำเนียงภาษาญี่ปุ่นของตนเองมีความเป็นธรรมชาติมากขึ้น
- ๐ ทศนีย์ (2554ข.) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการฝึกแก้ไขโดอิ่ง เพื่อการปรับปรุงการออกเสียงคำยืมในภาษาญี่ปุ่น พบว่าเทคนิคแก้ไขโดอิ่ง สามารถแก้ไขการออกเสียงคำยืมของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยได้ในระดับหนึ่ง

2/09/58

5

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาว่า การฝึกเทคนิคแก้ไขโดอิ่ง มีประสิทธิผลต่อการเรียนรู้เสียงสูงต่ำในผู้เรียนชาวไทยหรือไม่ เพียงใด

ผู้วิจัยมีสมมุติฐานการวิจัยดังต่อไปนี้

“ความถูกต้องของเสียงสูงต่ำหลังการฝึกเทคนิคแก้ไขโดอิ่งสูงกว่าก่อนฝึกเทคนิคแก้ไขโดอิ่ง”

2/09/58

6

คำถามวิจัย

1. ก่อนและหลังการฝึกเทคนิคแก้ไขโดอิ่ง กลุ่มตัวอย่างออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องตามรูปแบบเสียงสูงต่ำที่คำ
2. รายการคำทดสอบแต่ละคำ มีผู้ที่ออกเสียงได้ถูกต้อง ก่อนและหลังการฝึกแก้ไขโดอิ่งเท่าใด
3. จำนวนพยางค์และรูปแบบเสียงสูงต่ำ มีผลต่อการอัตราการเปลี่ยนแปลงของการออกเสียงที่ถูกต้องหรือไม่

2/09/58

7

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยจัดการเรียนการสอน 6 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที ในชื่อกิจกรรม “คลินิกการออกเสียงภาษาญี่ปุ่น”

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นธุรกิจชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คนที่สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้น จึงมีทั้งผู้ที่เคยเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (8 คน) และผู้ที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับมหาวิทยาลัย (12 คน)

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยคาดว่าพื้นความรู้ภาษาญี่ปุ่นไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการการเรียนรู้เสียงสูงต่ำ

2/09/58

8

แบบฝึกหัดเพื่อฝึกแฮโดอั้ง

มีทั้งหมด 6 แบบฝึกหัด แบ่งเป็นแบบฝึกหัดที่แต่งขึ้นเอง 2 เรื่อง และอ้างอิงจาก nakagawa et al. (2013) 『さらに進んだスピーチ・プレゼンのための日本語発音練習帳』 4 เรื่อง ได้แก่เรื่อง 「日本に来てから」, 「満員電車」, 「ニートについて」, 「選挙のこと (前半)」 โดยคำศัพท์ที่ใช้ในการทดสอบจำนวน 20 คำที่เป็นชื่อสัตว์ และดอกไม้ นั่น สอดแทรกอยู่ในแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นได้แก่「動物」 และ「花」แต่ละแบบฝึกหัดประกอบด้วยตัวบทที่มีอักษรคันจิ คำศัพท์ บทแปล และตัวบทที่ไม่มีอักษรคันจิเพื่อใช้ฝึกเขียนทำนองเสียง

2/09/58

9

แบบฝึกฝนแฮโดอั้ง 1 “DOUBUTSU”

私は動物が好きです。休みがあると、よく動物園へ行きます。そこに行くと、まず、しか、いるか、ふくろう、しまうまを見ます。先週いったカオキアオ動物園では、はじめて ばくといのししを見ました。動物園には、小さな虫もいっぱいいます。偶然かまきりやかぶとむしを見たりもします。まだ見たことがない動物もたくさんいますが、機会があったら、ぜひゴリラ、あらいくま、そしてなまけものを見たいと思います。

2/09/58

10

แบบฝึกฝนแฮโดอั้ง 2 “HANA”

私は自然が大好きです。なので、趣味は、植物園に行って、花を見ることです。日本に住んでいたときは、いろいろな花の名前を覚えました。季節ごとに見る花は違いますが、春には、すみれ、もくれん、夏にはあさがお、くちなし、ひまわりなどが見られます。秋になると、きく、コスモス、そして、きんもくせい咲きます。冬になると、こんどすいせんやシクラメンが花屋に並びます。いつでも花の美しさが楽しめるので、私は日本が大好きです。

2/09/58

11

รายการคำทดสอบ

เกณฑ์การคัดเลือกคำทดสอบ

- เป็นคำศัพท์ที่มีความยาวตั้งแต่ 2-6 พยางค์
- มีเสียงสูงต่ำแบบสูงที่พยางค์ต้น แบบสูงที่พยางค์กลาง และแบบราบ
- หลีกเลี่ยงพยางค์พิเศษในตำแหน่งกลางคำ

จากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกคำทดสอบซึ่งเป็นชื่อสัตว์ และชื่อดอกไม้ ซึ่งคาดว่าเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยมาก่อน โดยส่วนใหญ่เป็นคำที่มีพยางค์ยาว 4 พยางค์ขึ้นไป ทั้งนี้เพื่อให้ยากแก่การเรียนรู้

2/09/58

12

ตารางที่ 1 รายละเอียดรายการคำทดสอบ

	แบบสูงที่พยางค์ต้น	แบบสูงที่พยางค์กลาง	แบบราบ
คำ 2 พยางค์	ばく	-	きく しか
คำ 3 พยางค์	ゴリラ	-	いるか すみれ
คำ 4 พยางค์	かまきり コスモス もくれん	あさがお ひまわり ふくろう いのしし	しまうま くちなし
คำ 5 พยางค์	-	あらいぐま かぶとむし シクラメン	なまけもの
คำ 6 พยางค์	-	きんもくせい	-
รวม	5 คำ	8 คำ	7 คำ

* (-) หมายถึงไม่มี หรือไม่พบคำที่เข้าเกณฑ์ดังกล่าว 2/09/58

13

เนื้อหากิจกรรมการฝึกแซโดอิ่ง

Pretest
8,11,15/11/56

ครั้งที่	วันที่	เนื้อหากิจกรรม
1	18/11/56	บรรยายความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ เสียงสูงต่ำ และทำนองเสียง ภาษาญี่ปุ่น
2	25/11/56	ฝึกแซโดอิ่งเรื่อง 「日本に来てから」 และ 「動物」 ครั้งที่ 1
3	9/12/56	ฝึกแซโดอิ่งเรื่อง 「動物」 ครั้งที่ 2 「満員電車」 และ 「花」 ครั้งที่ 1
4	6/1/57	ฝึกแซโดอิ่งเรื่อง 「動物」 ครั้งที่ 3 「花」 ครั้งที่ 2 และ 「二一ト」 ครั้งที่ 1
5	20/1/57	ฝึกแซโดอิ่งเรื่อง 「動物」 ครั้งที่ 4 「花」 ครั้งที่ 3 และ 「選挙」 ครั้งที่ 1
6	27/1/57	ฝึกแซโดอิ่งเรื่อง 「動物」 ครั้งที่ 5 「花」 ครั้งที่ 4 「選挙」 ครั้งที่ 2 และ 「二一ト」 ครั้งที่ 2

Posttest

2/09/58

14

ลำดับขั้นตอนการฝึกแซโดอิ่ง

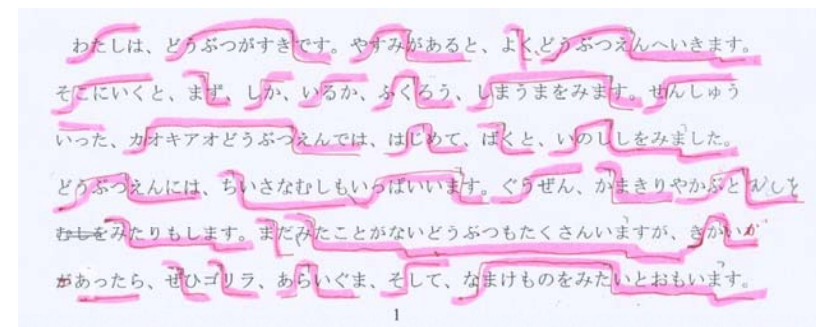
1. ดูปท และตรวจสอบความหมาย
2. ฟังบทโดยดู script ตามไปด้วย 1 ครั้ง
3. ลากเส้นทำนองเสียง
4. ดูปทที่มีการลากเส้นแสดงทำนองเสียง พร้อมกับแซโดอิ่งตามเสียงที่ได้ยิน (script shadowing) 2 ครั้ง
5. แซโดอิ่งตามเสียงที่ได้ยินโดยไม่ดูบท และพยายามให้เหมือนเสียงต้นแบบมากที่สุด (prosody shadowing) 2 ครั้ง

ในขั้นตอนของการฝึกเขียนทำนองเสียงนั้น ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างฟังบททีละประโยค เพื่อพิจารณาเสียงสูงต่ำร่วมกัน แล้วลากเส้นเขียนทำนองเสียงที่ถูกต้องกำกับลงใน script ให้ดู

2/09/58

15

ลักษณะทำนองเสียงแบบฝึกฝนแซโดอิ่ง 1 “DOUBUTSU”

2/09/58

16

ลักษณะทำนองเสียงแบบฝึกฝนแซโดอิง 2

“HANA”

わたしは、しせんがだいすきです。なので、しゅみは、しょくぶつえんにいって、はなをみることです。にほんにすんでいたときは、いろいろなはなのなまえをおぼえました。ぎせつごとにみるはなはちがいますが、はるには、すみれ、もくれん、なつには、あさがお、くちなし、ひまわりなどがみられます。あきになると、きく、コスモス、そして、きんもくせいさがきます。あゆになると、こんど、すいせんやシクラメンがはなやにならびます。いつでも、(はなのうつくしさがたのしめるので、わたしは、にほんがだいすきです。

2

2/09/58

17

วิธีวิเคราะห์

1. ข้อมูลเสียงถูกประเมินโดยผู้วิจัย และเจ้าของภาษาชาวโตเกียว ซึ่งเป็นอาจารย์สอนภาษาญี่ปุ่น 1 คน โดยแยกกันประเมิน แล้วนำผลการประเมินมาเปรียบเทียบกัน ในกรณีที่ผลการประเมินคลาดเคลื่อน ผู้วิจัยและเจ้าของภาษาจะประเมินเสียงนั้นร่วมกันอีกครั้งจนได้ข้อสรุป ทั้งนี้ ก่อนทำการประเมิน ผู้วิจัยได้อธิบายเกี่ยวกับรูปแบบเสียงสูงต่ำของผู้เรียนชาวไทยตามการแยกประเภทของ Siriphonphaiboon (2006) เพื่อเป็นเกณฑ์กว้างๆ
2. คำนวณอัตราการออกเสียงที่ถูกต้อง และเปรียบเทียบผลระหว่างก่อนและหลังการฝึกแซโดอิง รายคน และรายคำศัพท์ พร้อมกับทำการทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยระหว่าง ก่อนและหลังการฝึกแซโดอิง (Pretest -Posttest) ด้วย t-test

2/09/58

18

ผลการวิจัย

1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

2/09/58

19

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	พื้นความรู้ภาษาญี่ปุ่น	การเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกเทคนิคแซโดอิง					
			ครั้งที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเสียงสูงต่ำ/ขานลงเสียง	ครั้งที่ 2 「動物」	ครั้งที่ 3 「動物」 「花」	ครั้งที่ 4 「動物」 「花」	ครั้งที่ 5 「動物」 「花」	ครั้งที่ 6 「動物」 「花」
ST 01	M	ไม่มีพื้น	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ST 02	F	มีพื้น	✗	✓	✗	✓	✗	✓
ST 03	F	มีพื้น	✓	✓	✗	✓	✓	✓
ST 04	M	ไม่มีพื้น	✓	✓	✗	✗	✓	✓
ST 05	M	ไม่มีพื้น	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ST 06	F	มีพื้น	✓	✓	✗	✓	✓	✓
ST 07	F	มีพื้น	✓	✓	✗	✓	✗	✓
ST 08	F	ไม่มีพื้น	✓	✓	✗	✓	✗	✗
ST 09	M	มีพื้น	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ST 10	F	มีพื้น	✓	✓	✓	✓	✗	✗
ST 11	F	ไม่มีพื้น	✓	✓	✓	✓	✗	✗
ST 12	F	ไม่มีพื้น	✓	✓	✗	✓	✗	✓
ST 13	M	ไม่มีพื้น	✓	✓	✗	✓	✗	✓
ST 14	M	ไม่มีพื้น	✗	✓	✓	✓	✗	✓
ST 15	M	ไม่มีพื้น	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ST 16	F	ไม่มีพื้น	✓	✓	✗	✓	✗	✗
ST 17	F	มีพื้น	✓	✓	✗	✗	✗	✗
ST 18	F	ไม่มีพื้น	✓	✓	✓	✓	✗	✗
ST 19	F	ไม่มีพื้น	✓	✓	✗	✓	✗	✗
ST 20	F	มีพื้น	✓	2/09/58	✗	✓ ²⁰	✓	✓

รูปแบบเสียงสูงต่ำของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยวิเคราะห์เสียงสูงต่ำของกลุ่มตัวอย่าง โดยยึดตาม Siriphonphaiboon (2006) ซึ่งแบ่งรูปแบบเสียงสูงต่ำของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยออกเป็น 2 ประเภท

4 รูปแบบ ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

รูปแบบเสียงสูงต่ำของกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบเสียงสูงต่ำที่ไม่ปรากฏ ในคำศัพท์ภาษาโตเกียว		รูปแบบเสียงสูงต่ำที่ปรากฏ ในคำศัพท์ภาษาโตเกียว	
แบบ default	แบบนอกเหนือ default	แบบที่ไม่ถูกต้องตาม เสียงสูงต่ำของคำศัพท์	แบบที่ถูกต้องตาม เสียงสูงต่ำของคำศัพท์
きんもくせい	かまきり	しか	き
コスモス	いの	き	ゴリラ
ひまわり	くちなし	くちなし	ふ
いるか	しらめ	ひまわり	あ

“แบบ default” หมายถึง แบบที่ทุกพยางค์ของคำศัพท์ออกเสียงในระดับเสียงเท่ากันหมด หรือลงเสียงต่ำที่พยางค์สุดท้าย ซึ่งเป็นรูปแบบที่พบมากที่สุดในผู้เรียนชาวไทย

“แบบนอกเหนือ default” หมายถึงรูปแบบอื่น ๆ นอกเหนือจากรูปแบบ default เช่น ออกเสียงในระดับเสียงเท่ากันหมด ยกเว้นพยางค์สุดท้ายขึ้นเสียงสูง

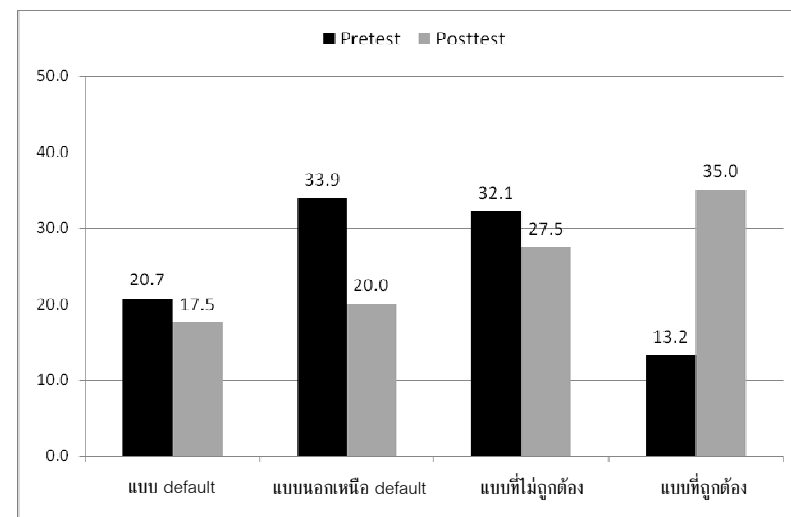
รูปแบบเสียงสูงต่ำ

ก่อนและหลังการฝึกเทคนิคแซโดอิ่ง

	รูปแบบเสียงสูงต่ำที่ไม่ปรากฏ ในคำศัพท์ภาษาโตเกียว		รูปแบบเสียงสูงต่ำที่ปรากฏ ในคำศัพท์ภาษาโตเกียว	
	แบบ default	แบบนอกเหนือ default	แบบที่ไม่ถูกต้อง ตามเสียงสูงต่ำ ของคำศัพท์	แบบที่ถูกต้องตาม เสียงสูงต่ำของ คำศัพท์
Pretest	20.7	33.9	32.1	13.2
Posttest	17.5	20.0	27.5	35.0

รูปแบบเสียงสูงต่ำ

ก่อนและหลังการฝึกเทคนิคแซโดอิ่ง

ความถูกต้องของเสียงสูงต่ำเปรียบเทียบระหว่าง
ก่อนและหลังการฝึกเทคนิคแซโดอิ่ง เมื่อพิจารณารายคน

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรม	Pretest		Posttest		ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
		จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	
ST 05 (ไม่มีพื้น)	6	1	5%	11	55%	50
ST 01 (ไม่มีพื้น)	6	6	30%	16	80%	50
ST 09 (มีพื้น)	6	1	5%	9	45%	40
ST 15 (ไม่มีพื้น)	6	5	25%	12	60%	35
ST 20 (มีพื้น)	5	6	30%	10	50%	20
ST 03 (มีพื้น)	5	3	15%	6	30%	15
ST 06 (มีพื้น)	5	2	10%	3	15%	5
ST 07 (มีพื้น)	4	3	15%	9	45%	30
ST 04 (ไม่มีพื้น)	4	1	5%	6	30%	25
ST 10 (มีพื้น)	4	1	5%	4	20%	15
ST 12 (ไม่มีพื้น)	4	1	5%	3	15%	10
ST 13 (ไม่มีพื้น)	4	2	10%	3	15%	5
ST 18 (ไม่มีพื้น)	4	4	20%	5	25%	5
ST 11 (ไม่มีพื้น)	4	1	5%	1	5%	0
ค่าเฉลี่ย		2.64	13.2%	7.00	35.5%	21.4

ผลการทดสอบ T TEST (รายคน)

การทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังการฝึกแซโดอิ่ง
ด้วย t-test พบว่าความถูกต้องของ Posttest สูงกว่าความ
ถูกต้องของ Pretest อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

$$t(13)=4.91, p<.01$$

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปออนไลน์

<http://www.graphpad.com/quickcalcs/ttest2/>

ความถูกต้องของเสียงสูงต่ำจำแนกตามจำนวนพยางค์ :
คำ 2 พยางค์

	Pretest(ร้อยละของผู้ที่ออกเสียงถูกต้อง)	Posttest(ร้อยละของผู้ที่ออกเสียงถูกต้อง)	ค่าร้อยละที่เพิ่มขึ้น
3. ばく	100%	100%	0%
11. きく	7%	21%	14%
17. しか	7%	43%	36%
		เฉลี่ย	25%

ไม่รวมคำว่า「ばく」เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้ถูกต้องตั้งแต่ก่อนการฝึกเทคนิคแซโดอิ่ง

ความถูกต้องของเสียงสูงต่ำจำแนกตามจำนวนพยางค์ :
คำ 3 พยางค์

	Pretest(ร้อยละของผู้ที่ออกเสียงถูกต้อง)	Posttest(ร้อยละของผู้ที่ออกเสียงถูกต้อง)	ค่าร้อยละที่เพิ่มขึ้น
5. ごりら	21%	71%	50%
8. いるか	0%	29%	29%
20. すみれ	29%	57%	29%
		เฉลี่ย	36%

ความถูกต้องของเสียงสูงต่ำจำแนกตามจำนวนพยางค์ :
คำ 4 พยางค์

	Pretest(ร้อยละของผู้ที่ ออกเสียงถูกต้อง)	Posttest(ร้อยละของผู้ ที่ออกเสียงถูกต้อง)	ค่าร้อยละที่ เพิ่มขึ้น
10. かまきり	0%	21%	21%
13. コスモス	7%	21%	14%
15. もくれん	14%	21%	7%
2. あさがお	7%	50%	43%
6. ひまわり	7%	21%	14%
4. ふくろう	0%	36%	36%
7. いのしし	36%	71%	36%
19. しまうま	7%	36%	29%
14. くちなし	0%	0%	0%
	เฉลี่ย	เฉลี่ย	22%

2/09/58

เฉลี่ย
29

ความถูกต้องของเสียงสูงต่ำจำแนกตามจำนวนพยางค์ :
คำ 5-6 พยางค์

	Pretest(ร้อยละของผู้ ที่ออกเสียงถูกต้อง)	Posttest(ร้อยละของผู้ ที่ออกเสียงถูกต้อง)	ค่าร้อยละที่ เพิ่มขึ้น
1. あらいぐま	14%	36%	21%
9. かぶとむし	0%	21%	21%
18. シクラメン	0%	7%	7%
16. なまけもの	0%	7%	7%
12. きんもくせい	14%	29%	14%
	เฉลี่ย	เฉลี่ย	14%

2/09/58

30

ความถูกต้องของเสียงสูงต่ำเมื่อจำแนกตามจำนวนพยางค์
สามารถสรุปได้ว่า คำ 3 พยางค์ กลุ่มตัวอย่างสามารถออก
เสียงได้ถูกต้องเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือร้อยละ 36 ตามด้วยคำ 2
พยางค์ ร้อยละ 25 คำ 4 พยางค์ ร้อยละ 22 และคำ 5-6
พยางค์ ร้อยละ 14

2/09/58

31

ความถูกต้องของเสียงสูงต่ำจำแนกตามรูปแบบเสียงสูงต่ำ :
แบบสูงที่พยางค์ต้น

	Pretest(ร้อยละของ ผู้ที่ออกเสียงถูกต้อง)	Posttest(ร้อยละของ ผู้ที่ออกเสียงถูกต้อง)	ค่าร้อยละที่ เพิ่มขึ้น
3. ばく	100%	100%	0%
5. ガリラ	21%	71%	50%
10. かまきり	0%	21%	21%
13. コスモス	7%	21%	14%
15. もくれん	14%	21%	7%
	เฉลี่ย	เฉลี่ย	23%

ไม่รวมคำว่า 「ばく」 เนื่องจากกลุ่ม
ตัวอย่างออกเสียงได้ถูกต้องตั้งแต่ก่อน
การฝึกเทคนิคแซโดลิง

2/09/58

32

ความถูกต้องของเสียงสูงต่ำจำแนกตามรูปแบบเสียงสูงต่ำ : แบบสูงที่พยางค์กลาง

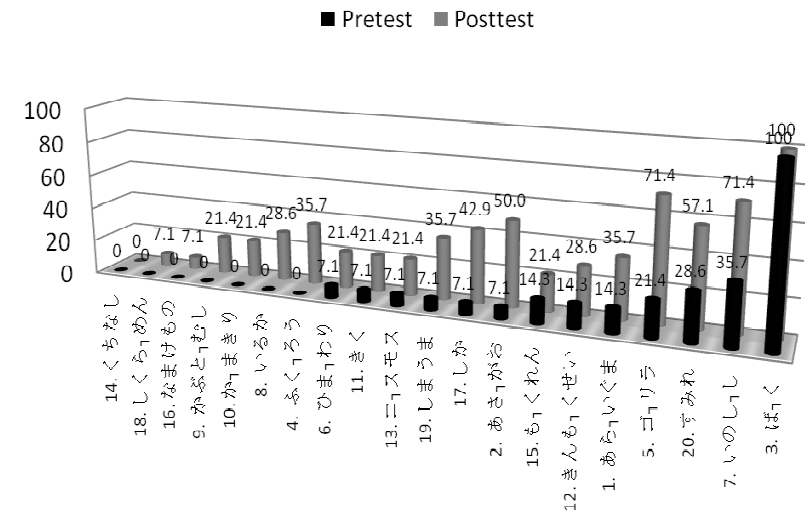
	Pretest(ร้อยละของ ผู้ที่ออกเสียงถูกต้อง)	Posttest(ร้อยละของ ผู้ที่ออกเสียงถูกต้อง)	ค่าร้อยละที่ เพิ่มขึ้น
2. あさ ₁ がお	7%	50%	43%
6. ひま ₁ わり	7%	21%	14%
4. ふく ₁ ろう	0%	36%	36%
7. いのし ₁ し	36%	71%	36%
1. あら ₁ いぐま	14%	36%	21%
9. かぶと ₁ むし	0%	21%	21%
18. シクラ ₁ メン	0%	7%	7%
12. きんも ₁ くせい	14%	29%	14%
	2/09/58	เฉลี่ย	24%

ความถูกต้องของเสียงสูงต่ำจำแนกตามรูปแบบเสียงสูงต่ำ : แบบราบ

	Pretest(ร้อยละของ ผู้ที่ออกเสียงถูกต้อง)	Posttest(ร้อยละของ ผู้ที่ออกเสียงถูกต้อง)	ค่าร้อยละที่ เพิ่มขึ้น
11. きく	7%	21%	14%
17. しか	7%	43%	36%
8. いるか	0%	29%	29%
20. すみれ	29%	57%	29%
19. しまうま	7%	36%	29%
14. くちなし	0%	0%	0%
		เฉลี่ย	20%

ความถูกต้องของเสียงสูงต่ำเมื่อจำแนกตามรูปแบบเสียงสูง
ต่ำ สามารถสรุปได้ว่า คำที่มีเสียงสูงต่ำแบบสูงที่พยางค์กลาง
กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงได้ถูกต้องเพิ่มขึ้นร้อยละ 24
ตามด้วยคำที่มีเสียงสูงต่ำแบบสูงที่พยางค์ต้น ร้อยละ 23
และคำที่มีเสียงสูงต่ำแบบราบ ร้อยละ 20

ความถูกต้องของเสียงสูงต่ำรายคำ

ผลการทดสอบ T TEST (รายคำศัพท์)

การทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังการฝึกแซโดอิ่ง ด้วย t-test พบว่าความถูกต้องของ Posttest สูงกว่าความถูกต้องของ Pretest อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

$$t(19)=6.79, p<.01$$

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปออนไลน์

<http://www.graphpad.com/quickcalcs/ttest2/>

2/09/58

37

สรุปและอภิปรายผล

1. จากการทดลองสอนการออกเสียง โดยการให้ฝึกด้วยเทคนิคแซโดอิ่ง พบว่า ความถูกต้องของเสียงสูงต่ำของกลุ่มตัวอย่าง หลังฝึกเทคนิคแซโดอิ่งสูงขึ้นเกือบทุกคน โดยค่าเฉลี่ยความถูกต้องของการออกเสียงหลังการฝึกแซโดอิ่ง สูงกว่าก่อนการฝึกแซโดอิ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t=4.91, p<.01$)

ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่า แซโดอิ่งเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพ สำหรับการเรียนรู้เสียงสูงต่ำของผู้เรียนชาวไทย

กิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นประสิทธิภาพดังกล่าว

1. การสังเกตตำแหน่งเสียงสูงต่ำ

2. ฝึกลากเส้นทำนองเสียงที่ถูกต้อง

3. ฝึกออกเสียงโดยสังเกตทำนองเสียงที่เขียนไว้

2/09/58

38

สรุปและอภิปรายผล (ต่อ)

2. หากเปรียบเทียบตามจำนวนพยางค์ และรูปแบบเสียงสูงต่ำ พบว่าคำที่มีจำนวน 5-8 พยางค์ และ คำที่มีเสียงสูงต่ำแบบราบ มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด คือร้อยละ 14 และร้อยละ 20 ตามลำดับ

โดยเฉพาะคำศัพท์หลายพยางค์ที่มีเสียงสูงต่ำแบบราบ มีแนวโน้มว่าจะยากเป็นพิเศษสำหรับผู้เรียนชาวไทย เช่นคำว่า「くちなし」ค่าความถูกต้องของการออกเสียงไม่เปลี่ยนแปลง คือไม่มีใครออกเสียงได้ถูกต้องเลย ทั้งก่อนและหลังการฝึกเทคนิคแซโดอิ่ง และ「なまけもの」มีค่าความถูกต้องหลังฝึกเทคนิคแซโดอิ่งเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 7

2/09/58

39

สรุปและอภิปรายผล (ต่อ)

3. เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านพื้นความรู้ภาษาญี่ปุ่น พบว่าผู้ 4 อันดับแรกของผู้ที่มีพัฒนาการดีที่สุด เป็นผู้ที่ไม่เคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อนในระดับมัธยมศึกษา 3 คน

แสดงให้เห็นว่าพื้นความรู้ภาษาญี่ปุ่นไม่ใช่ปัจจัยเกื้อหนุนในการเรียนรู้เสียงสูงต่ำเสมอไป สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Siriphonphaiboon (2006) ซึ่งพบว่าผู้เรียนที่รู้จักกำกับติดตามตนเอง (Self-Monitoring) ตระหนักรู้ในข้อผิดพลาดของตนเอง สามารถเรียนรู้เสียงสูงต่ำได้ดีกว่า

2/09/58

40

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรมีการนำเทคนิคแชนโดลิงไปใช้ในการฝึกออกเสียงภาษาญี่ปุ่น ในรายวิชาต่าง ๆ ที่ต้องฝึกทักษะการพูด หรือการสนทนา เช่นทักษะร่วม การอ่าน การสนทนา สุนทรพจน์ ฯลฯ
2. ก่อนการฝึกเทคนิคแชนโดลิง ควรบรรยายให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสียงสูงต่ำและทำนองเสียง อีกทั้งควรกระตุ้นให้ผู้เรียนสังเกตเสียงสูงต่ำและทำนองเสียงควบคู่ไปกับการฝึกแชนโดลิงด้วย

อย่างไรก็ตาม ในจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 14 คน มีบางคนที่ไม่พบความเปลี่ยนแปลงระหว่าง Pretest และ Posttest (ST 11) ดังนั้น แม้จะสรุปได้ว่า แชนโดลิงเป็นเทคนิคที่เปรียบได้กับยานานเอกที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้เสียงสูงต่ำ แต่ก็ไม่ใช่วิชาพิเศษสำหรับทุกคน หรือทุกกรณี ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยควรกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักกำกับติดตามตนเอง และตระหนักรู้ในข้อผิดพลาดของตัวเองด้วย

2/09/58

41

บรรณานุกรม

1. 磯村一弘 (1996) 「アクセント型の意識化が外国人日本語学習者の韻律に与える影響」 『日本語国際センター紀要』 6, 1-18.
2. 大久保雅子・神山由紀子・小西玲子・福井貴代美 (2013) 「アクセント習得を促すシャドーイング実践—効果的な実践方法を目指して—」 『早稲田大学日本語教育実践研究』 1, 37-47.
3. 大西晴彦 (1977) 「タイ人のアクセントに関する若干の考察」 『国際学友会日本語学校紀要』 2, 24-44.
4. 唐澤麻里 (2010) 「シャドーイングが日本語学習者にもたらす影響：短期練習による発音面および学習者意識の観点から」 『お茶の水女子大学人文科学研究』 6, 209-220.
5. 斎藤仁志・吉本恵子・深澤道子・小野田知子・酒井理恵子 (2013) 『シャドーイング 日本語を話そう 初～中級編 [インドネシア語・タイ語・ベトナム語版]』 くらしお出版.
6. 佐藤友則 (1995) 「単音と韻律が日本語音声の評価に与える影響力の比較」 『世界の日本語教育』 5, 139-154.
7. 佐藤友則 (2001) 「音声評価基準の習得過程に関する考察」 『第二言語としての日本語の習得研究』 4, 134-149.

2/09/58

42

บรรณานุกรม

8. สิริปอนไพบูรณ์·ยุพาการ์ (2006) 「アクセント習得における意識的学習の役割—タイ語母語話者の場合—」 『日本語文化研究会論集』 2, 17-28.
9. สิริปอนไพบูรณ์·ยุพาการ์ (2008) 「日本語アクセントの学習における自己モニターの有効性—タイ語母語話者に対するアンケートの分析から—」 『音声研究』 12/2, 17-29.
10. 千葉真人・佐藤純・大田真也 (2009) 「日本人教師が感じているタイ人学習者の発音の問題点とその具体例」 『国際交流基金バンコク日本文化センター日本語教育紀要』 6, 115-124.
11. 戸田貴子 (2006) 「発音の達人」とはどのような学習者か—フォローアップ・インタビューからわかること— 『第二言語における発音習得プロセスの実証的研究』 平成16年度～17年度科学研究費補助金基盤研究 (C) 研究成果報告書, 19-68.
12. Yupaka Siriphonphaiboon · 磯村一弘 · Pakatip Sakulkr (2008) 「タイ人教師による日本語音声教育の現状調査」 タマサート大学主催日本語教育国際シンポジウム 『東南アジアにおける日本語教育の展望』 発表予稿集, 146-150.

2/09/58

43

บรรณานุกรม

13. ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ. (2554ก). ผลการฝึกแชนโดลิงต่อการพัฒนาทักษะการพูด : ด้านความเร็วและความถูกต้อง. *วารสารวิชาการของเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ปีที่ 1 ฉบับที่ 1*. หน้า 78-89.
14. ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ. (2554ข). ประสิทธิภาพของการฝึกแชนโดลิงเพื่อปรับปรุงการออกเสียงคำยืมในภาษาญี่ปุ่น. *วารสารญี่ปุ่นศึกษาสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ปีที่ 27 เล่ม 2*. หน้า 67-79.
15. ยุพกา พุกขิมา. (2555). ความเชื่อ และกลยุทธ์การเรียนรู้การออกเสียงของนิสิตเอกภาษาญี่ปุ่นชาวไทย. *เอกสารหลังการประชุมระดับชาติเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย ครั้งที่ 5*. หน้า 83-100.
16. ยุพกา พุกขิมา. (2557). *การออกเสียงภาษาญี่ปุ่น จากทฤษฎีสู่ปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

2/09/58

44

ご清聴、ありがとうございました。

😊ขอบคุณค่ะ😊

